

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Dagmar Štullerovou v právní věci žalobce: **F.B., „X“**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne **18.11.2009 č. „X“**, o plném invalidním důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18.11.2009 č. „X“, kterým mu žalovaná zamítla žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle ust. § 38 zák.č.155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění platném v době rozhodování (dále jen zákon o důchodovém pojištění“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 50%.

Žalobce v žalobě uvedl, že jeho zdravotní stav je pro něho velice zatěžující, omezuje ho při běžných úkonech. S výběrem zaměstnání je to rovněž špatné, žádná firma ho nechce zaměstnat, jeho zdravotní stav se stále zhoršuje. Žádal proto o přešetření zdravotního stavu.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla provedení posudku posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“), neboť její rozhodnutí je odvislé od posouzení zdravotního stavu žadatele o důchod.

Při jednání soudu pověřená pracovnice žalované s odkazem na závěr provedeného posudku posudkové komise navrhla zamítnutí žaloby.

Žalobce omluvil svoji neúčast u jednání soudu a souhlasil s jednáním bez jeho přítomnosti.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c/, písm. d/, odst. 2 a § 75 odst. 2 tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost napadeného rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 s.ř.s. povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud si vyžádal předmětný správní spis a z něho zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Mostě, která při jednání a lékařské prohlídce dne 2. 11. 2009 dospěla k závěru, že žalobce není plně invalidní dle § 39 zákona o důchodovém pojištění, ale je nadále částečně invalidní. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila dle přílohy č. 2 k vyhl. č.284/1995 Sb. podle kapitoly IV, položky 1 písmeno b/.... 40%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 6 cit. vyhl. Zvýšila tuto hodnotu o 10%, celkově tedy na 50%.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 odst. 3 téhož paragrafu při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěncem vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně stěžující obecné životní podmínky pak v době rozhodování žalované stanovily přílohy č.2, 3 a 4 vyhl.č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění.

Jak již bylo zmíněno výše, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, která žalobce vyšetřila a učinila závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné přímo závisí, vyžádal si v intencích ust. § 52 odst. 1 a § 77 odst.1, odst.2 s.ř.s. odborný posudek od PK MPSV, detašované pracoviště Ústí nad Labem, která je v těchto věcech dle § 4 odst.2 zák.č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované komisí v Ústí nad Labem soud zjistil, že tato jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce a základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů a prohlídky žalobce odborným plicním lékařem dne 27. 4. 2010. Na základě posouzení zdravotních nálezů relevantních pro danou věc, tedy vyšetření odbornými lékaři jak je konstatováno v zmiňovaném posudku, považuje komise zdravotní stav žalobce i nadále za dlouhodobě nepříznivý a za rozhodující příčinu tohoto stavu považuje úplavici cukrovou léčenou perorálními antidiabetiky, s diabetickými komplikacemi. Přestože je vlastní onemocnění diabetem při zavedené léčbě dietou a antidiabetiky dobře kompenzováno, dochází k rozvoji diabetických komplikací a to periferní diabetické polyneuropatii. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu komise hodnotila dle příl.č.2 k vyhl.č. 284/1995 podle kapitoly IV, položky l písm.b/. Písmeno c/ ani d/ komise k hodnocení nezvolila, protože se u žalobce nejedná o diabetes těžko kompenzovaný léčbou, nedochází k opakovaným stavům metabolického kolísání a kromě diabetické polyneuropatie nejsou popisovány další rozvinuté diabetické komplikace, stav neodpovídá ani kritériím uvedeným pod písmenem d/. Z procentního rozmezí 25 – 40 % uvedeného pod písmenem b/ volila komise horní hranici, tedy 40%. Pro další onemocnění uvedená v posudku komise s využitím § 6 odst. 4 cit. vyhlášky zvýšila hodnocení o 10 % na celkových 50%.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatoval, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 27. 4. 2010. Žalobce byl jednání komise přítomen a byl vyšetřen odborným plicním lékařem. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů včetně rozsáhlé dokumentace, dospěla komise k závěru shodnému s lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí tedy byl žalobce částečně invalidní, nebyl plně invalidní.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud dle § 60 odst.1, odst.2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **lze** podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem 12. července 2010

JUDr.Dagmar Štullerová v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová